

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2020

י"ס 7470-08-20 א. נ' א.

לפני כבוד השופט ארז שני

המבקש: ב. א.

נגד

המשיבה: ש. א.

נוכחים:

המבקש ובא כוחו – עורך דין גרי ספייסר
המשיבה ובא כוחה – עורכת דין שני פינקלשטיין-מרום

פסק דין

לפניי תובענה ליישוב סכסוך אשר מלאו ימיה, חלף המועד החוקי ודינה להיסגר.

כך או אחרת, ביום 15.09.2020, לאחר פתיחת התיק אשר היתה כבר בחודש אוגוסט 2020, ביקש האב כי יובטח סוף-סוף הקשר בינו לבין בנו הקטין בן השלוש וחצי.

לשיטתו של האב מנסה הוא מאז שנת 2017 לקבל קשר עם בנו הקטין ככל אב ואינו מצליח למעשה.

פקידת הסעד לה הוענקו סמכויות בשעתו שמעה טענות המוכחות על-ידי האב, כי כביכול היה הוא אלים (האב לא הואשם ולא הורשע) וכך, נקלעו יחסי האב והבן למרכז הקשר למשך זמן ממושך. מאותו מועד ואילך "מכתיבה" האם מפגשים בזמנים אותם היא קובעת בלבד, בנוכחותה ובוודאי ובוודאי שאינה מאפשרת לינות של הקטין אצל האב.

אמרתי כבר בשעתו כי גילו הצעיר של קטין אינו הפטר לאב מלהלין את הקטין בביתו ומלטפל בו. יואילו גם אבות לטרוח בתינוקות: להחליף חיתוליהם, להאכילם ואין נפקא מינא אם חיים הצדדים יחדיו או פרודים הם.

כמה טענות בפי האם להתנהלותה, אך טענה אחת קשה לי – האם מסבירה כי הקטין אינו רגיל ללון אצל אביו ולכן לא ילון אצלו וכך, ככל שלא ילון הקטין אצל אביו, לא יהא הוא רגיל ללון אצל אביו. בעצם, מדובר במן "משחק לוגי" בסופו אמור הקטין לא ללון אצל אביו, מי יודע עד מתי ומוסיפה האם ואומרת כי עד שלא תהא חוות דעת וכן הלאה, לא תאפשר את לינת הקטין אצל האב.

כללו של דין הוא (וזו גם "ברירת המחדל"), כי קטינים לנים אף אצל ההורה הלא משמורן, זולת אם נשקף סיכון לקטין במקום מגוריו של האב.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2020

י"ס 7470-08-20 א. נ' א.

הכלל הוא כי טובת הקטין להיות בקשר וללון אצל שני הוריו והורה, כדוגמת האם, לא יכול לומר כי עדיין לא הוכח שאין סיכון.

מוסיפה האם וטוענת כי מתנגדת היא ללינות, שעה שהאב שומר שבת, חרדי ובמהלך השבת לא תוכל היא לפקח על שלומו של הקטין בטלפון וכי באמצע השבוע ברור שאין צורך בלינות.

ביני לביני, תפיסתה של האם כי צריך כל העת לפקח על הביקורים גם היא אינה כדין, שכן הדין לא העניק לאב זכות לפקח על האם כשהיא דואגת לקטין בביתה, הוא גם לא נתן לאם את הזכות לפקח על האב. כל אחד מן ההורים אחראי לשלומו של הקטין כאשר הקטין שוהה בביתו ואין אני מתכוון להורות לאב לחלל שבת, רק כדי להרגיע את חששותיה של האם.

חששות של הורה הינם דבר לגיטימי לחלוטין, אך הדין לא מבקש להרגיע חששות – מי חושש יותר ומי חושש פחות.

הדין מבקש לאפשר לקטין ליהנות משני הוריו, בין אם חושש אחד ההורים ובין אם לאו.

מסבירה האם בתגובתה כי היא דווקא מאפשרת לאב סדרי ראייה ואף פנתה אל האב לא אחת והציעה שייפגשו הוא והקטין, בנוכחותה.

כאמור, עודף הפיקוח מדאיג אותי עד מאוד והוא אינו על-פי זכויותיה של האם.

מוסיפה האם ואומרת כי כל עוד תהא ... עיר "אדומה" (קורונה), לא ייטול האב את הקטין.

אלא ש.... כערים רבות נוספות, "מתנגדות" בין ירוק ואדום (קורונה) וההנחיה החוקית היחידה היא, בין אדום לבין ירוק (קורונה) – זמני שהות יש לבצע ולא האם היא זו אשר תקבע מה מידת הסיכון בעיר תפקידו של האב בעת הביקורים אצלו לשמור על בריאות הקטין.

מאליו ברור כי צודקת האם כאשר אומרת שלא היא זו החייבת להביא את הקטין אל ביתו של האב, כאשר הנטל העיקרי של גידול הקטין הוא על האם.

יטרח האב, יפחית מעט מעבודתו ויראה את הקטין גם באמצע השבוע, גם יטרח להסיע את הקטין הלך ושוב.

כבר אמרתי קודם כי האם איננה מבשלת, אינה "בייביסיטר" או נהג הסעות מובנה.

כאשר הורה אינו מחזיק בזמני שהות שוויוניים, יואיל, יטרח ויסיע.

מסבירה האם כי הקטין הינו בעל צרכים מיוחדים, סובל מעיכוב התפתחותי וזקוק למסגרת ושגרה קבועה.

אין בדעתי להתעלם מדברי האם. אלא ששגרה קבועה יכולה גם לכלול ביקורים, בשגרה קבועה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2020

י"ס 7470-08-20 א. נ' א.

מוסיפה האם וטוענת כי הקטין זקוק להשגחה מירבית, שכן הוא נוטה ליפול ומוסיפה וטוענת בעל-פה כי הקטין אינו מודע לסכנות בסביבה, עניין האופייני לבני גילו, ללא צורך בעיכוב התפתחותי כזה או אחר.

מוכן אני להסכים כי ככל שהאב מתכחש לבעיה במקום להשתתף בבדיקתה, אזי הוא נקלע לגדר סיכנו של הקטין.

כאשר מתריעים לאב כי יכול ותהא בעיה ויהיה סיכון, אין הוא יכול להתעלם מכך ומבלי לרדת לעומקם של דברים.

אלא שעצם העובדה שהאב זקוק להדרכה על-מנת שיידע איך לטפל בבנו, אין משמעה שצריך לעכב את תחילת הביקורים מעבר לשבועות ספורים לכל היותר ובוודאי שאין המשמעות היא, כפי שטוענת האם, שבית המשפט צריך לדאוג שתהא האם "רגועה".

אומר עוד, כי צודקת האם כשאומרת שהאב חייב להתעניין בטיפולים ואין מדובר בזכות אלא בחובה. צריך האב לבדוק איזה טיפול מקבל בנו ולא יזיה צורך, גם לשוחח עם אנשי המקצוע המטפלים בבן – זו חובתו ולא רק זכותו.

אדם הנפגש בתדירות לא גבוהה עם בנו בן השלוש וחצי וטוען כי לא מאפשרים לו קשר, אינו יכול לומר כי אין לקטין בעיה, שכן אז הוא נכנס לגדרה של "עצימת עיניים" ו"עצימת עיניים" אגב הורות היא התנהלות שלא בתום לב.

סוף דבר:

בשלב זה מחדש אני את סמכויות פקידת הסעד למשך 6 החודשים הקרובים. פקידת הסעד תדאג לקביעת מועדי ביקור פעמיים בשבוע בבית האב, אשר תחילתם בעוד כשבועיים ימים, זולת אם תורה פקידת הסעד במפורש כי קיים סיכון בדבר.

כמו כן, תדאג פקידת הסעד להדרכתו של האב והפנייתו לגורמי המקצוע, כך שיתעניין וידע מה קשייו של הקטין וכיצד עליו לנהוג.

משייתם פרק לימוד זה של האב בתוך לא יותר מ- 3 שבועות מהיום – ייחלו ביקורי סוף שבוע עם לינה בביתו של האב, החל משעתיים טרם כניסת השבת ועד שעתיים לאחר צאת השבת. האב יקיים את כל הביקורים והוא זה אשר יסיע וישיב.

כאמור, רשאית פקידת הסעד, אם תחשוב כי קיים סיכון, להשהות את תחילת הלינות (בהחלטה מנומקת).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2020

י"ס 7470-08-20 א. נ' א.

מאליו ברור כי צד מעוניין רשאי, עם סגירתו של תיק זה, לפתוח תובענה ובכלל זאת תובענות שעניינן החלטות פקידת הסעד.

שימת לב הצדדים כי סמכות פקידת הסעד היא לזמן קצר ומשכך, טוב יעשו אם יפתחו תובענה לגופא, במידת הצורך.

אני מתיר פרסום פסק דיני זה, ללא פרט מזהה כלשהו אודות הצדדים.

אין צו להוצאות.

המזכירות תסגור תיק זה.

ניתן והודע היום י' כסלו תשפ"א, 26/11/2020 במעמד הנוכחים.

ארז שני, שופט